

Bet. o. Forslag til Lov om Tillægsgæve, f. 1880—81.

Tillægsloven af 25de Juli 1880 tilføjer imidlertid Hæren nedenanførte nye Stabe p. p., for hvilke der paa samme Maade som for Hærens andre Feltafdelinger og Institutioner bør have rede de for Krigsberedskaben nødvendige Trainovogne i følgende Udstrækning:

til 10 Regimentsstabe ved Fodfolket à 2 Vogne	20 Vogne
— 4 Afdelingsstabe ved Artilleriet à 2 Vogne	8 —
— Trainafdelingens Stab	3 —
— 4 Forsterkningsbatterier à 3 Vogne	12 —
— 2 faste Mechanikere ved Feltartilleriet	2 —

Salt . . . 45 Vogne.

Dette Antal Vogne lagt til fornævnte til Udlevering designerede 191 Stykker udgjør saaledes ialt 236 Trainovogne. Der have imidlertid ikkun den ovenanførte Beholdning af 195 Stykker, og der mangler altsaa 41 Stykker; men da der ved en pludselig og stor Udlevering altid maa paaregnes, at enkelte Vogn, navnlig af dem, der alt i Fredstid ere i Brug ved Rytterregimenterne — 2 ved hvert — ikke ere fuldt felttjenestedygtige, er det nødvendigt at bevare en lille Reserve, der her ikkun udgjør 4 Vogne.

Til Punkt 6. d. 10. 86 Officers-Rideheste, 589 Stamheste.

Ministeriet har maattet anse det for nødvendigt, forsaavidt det lod sig gjøre uden at drive Prijerne usforholdsmæssig i Veiret, at søge tilveiebragt det Fornødne og ved Loven af 25de Juli f. A. hjemlede Antal Heste for Hæren, forinden Mandstabet af Aargangen 1881 møder ved Afdelingerne, og forinden Gjenindkaldelserne af det hjemsendte Mandstabs finder Sted, som fastsat ved fornævnte Lov. — Indkjøbet er derfor paabegyndt saa betids, at man kunde have grundel Haab om at tilendebringe dette til den for Remonteindkjøbene ordinære Termin — 31te Marts — uden derfor at gaa paa Afford med Genlyn til de Fordringer, der maa stilles til Remonterne og disses Behandling ved Afdelingerne.

Fremgangsmaaden ved Indkjøb af Heste er denne:

Genimod de Lister, paa hvilke Hærens Afdelinger skulle forsynes med den aarlige Tilgang af Remonter, sætter Remontekommissionen sig i Forbindelse med Landets større Hestehandlere for at bringe dem til at fremstille for Kommissionen de Heste, de maatte ønske at afhænde. For at give Andre end Hestehandlere Veilighed til at handle med Kommissionen, udfæstede den samtidig en Plan til en Reise til de Steder af Landet, hvor den antager, at der findes brugbare Militærheste, indrykker herom en 3 à 4 Uger inden Rejsens Begyndelse de fornødne Bekjendtgjørelser i de offentlige Blade, hvori den opfordrer ikke alene Hestehandlere, men Hesteopdrættere og Enhver, der maatte ønske at handle med Kommissionen, til at give Møde, ligesom den ogsaa ved Opslag i Gæstgivergaarde og Kroer søger at udbrede denne Bekjendtgjørelse. Denne sidste Maade at erhverve Heste paa har Nar for Nar vist sig at være mere og mere frugtesløs, og det Antal, der ad den Veie skaffes tilveie, er saa forsvindende, at den neppe i Fremtiden vil lønne sig at fortsætte dermed. Den væsentligste Grund hertil er det saa godt som i hele Landet fremherskende Mangel paa brugbare Militærheste. Af de ca. 800 Heste, som Kommissionen indtil Udgangen af 1880—81 har kjøbt i dette Finantsaar, ere saaledes kun 11 tilveiebragte i Sylland, endskjøndt Kommissionen har bereist denne Landsdel lige op til Hjørring og ud til Skive. Men det er ikke alene Sylland, som er blottet for brugelige Militærheste; paa Lolland og Falster findes der heller ingen, og paa Fyn ere Forholdene heller ikke synderlig gunstige.

Kommissionen er derfor saa godt som udelukkende henvist til Landets Hestehandlere, hvilket yderligere nødvendiggjøres derved, at en stor Del af Hærens Heste maa hentes fra Udlandet. De sjællandske Hestehandlere søge dels til Sverrig og dels til Hamborg; Fyns største Hestehandler kjører sine fleste Heste i Hamborg og Nordtyskland og har i Nar endog labet Heste komme fra Island og England. Kommissionen har endvidere i de senere Nar sat sig i Forbindelse med en større Hestehandler i Hamborg, dels for at være sikker paa at kunne staffe det fornødne Antal tilveie og dels for Konkurrencens Skyld. Bemeldte Hestehandler møder med Hestene i Kolding, hvor Kommissionen møntrer dem og kjører dem, som den kan bruge.

Det ligger i Sagens Natur, at selve Indkjøbsprisen for Hestene, ved at de gaa igjennem Hestehandlere, bliver noget højere; men naar der som anført saa godt som ingen Hesteop-